

med Glæde, og derfor tror jeg ikke, at det ærede Medlem skal tale om Kamp i dette Øjeblik. Naar det ærede Medlem kommer ud omkring og skal forsvare sin egen og sit Partis Stilling, vil det vise sig for ham, at han vil faa Vanskelighed nok derved; trods al den Ophidselse, man vil søge at tale frem overfor denne Sags Løsning, vil det sikkert vise sig, at den sunde Fornuft vil sejre ogsaa i denne Sag, og at man i vide, vide Kredse, hvor det ærede Medlem maaske nu tror at have Tilslutning, vil forstaa, at det var rigtigt, at denne Sag blev løst og løst ad den fredelige Forhandlings Vej, og at man derigennem ogsaa baner Vejen for adskillige Spørgsmaal, der have Interesse for Befolkningens forskellige Dele.

Jeg skal dernæst udtale et Par Ord om Højres Stilling. Højre indtager jo ved denne Behandling ingen partimæssig Stilling overfor den Afstemning, som nu skal finde Sted; og trods den Erklæring, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) afgav — og hvis Indholds Rigtighed jeg naturligvis paa det bestemteste bestrider i Henhold til mine udførlige tidligere Udtalelser —, er det dog min Tro, at det vil vise sig ved den afgørende Afstemning, at adskillige af Højre ikke ville være med til at paatage sig Ansvar for, at denne Sag ikke nu løses. Jeg paapegede ved 2den Behandling, hvorledes Højre bestandig har modsat sig en Udvikling paa dette Omraade, og skønt Kravene derom blev stærkere og stærkere, og skønt man fra anden Side altid erklærede sig forhandlingsvillig overfor en Udvikling paa dette Omraade, har Højre dog bestandig modsat sig en saadan Forhandling. Og hvad blev Resultatet? Resultatet blev, at hver Gang mødte man skærpede Krav. Det forekommer mig derfor, at Højre nu bør erkende, at man ikke kan hindre denne Sags Gennemførelse, men højst bidrage til at udsætte den, og at det eneste Udbytte, man vil faa af en Forkastelse nu, er, at der rejses en heftig politisk Strid til Skade for en fredelig Udvikling her i Landet. Det vilde blive det eneste Udbytte, og derfor er det ogsaa min Tro, at det, naar vi nu komme til den endelige Afstemning, vil vise sig, at ogsaa adskillige Medlemmer af Højre ikke ville være med til at paatage sig Ansvar herfor.

Jeg bringer i øvrigt paa ny det ærede 2det Medlem for 10ende Kreds (Frijs) og det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) og deres Grupper

og de dem nærstaaende min bedste Tak for det Samarbejde, som har ført til denne Sags Fremme, ligesom jeg gentager min Tak til enhver, som ved sin Holdning i Dag bidrager til, at denne Sag nu kan blive løst.

Denne Sags vigtigste Betydning ser jeg ikke blot deri, at den vækker Liv, nyt Liv i vor kommunale Udvikling, at den drager Kvinderne med ind deri, og at den faktisk bygger hele vor kommunale Udvikling paa *Hjemmene* her i Landet — og man skulde dog vel tro, at overfor Hjemmene kunde man fra konservativ Side føle nogen Tryghed. Men jeg ser den største Betydning ved denne Sags Gennemførelse deri, at den fremmer Ligestilletheden i vort Folk, og at den derigennem vil styrke Fællesfølelsen og bidrage til at holde Klassestrid nede.

Jeg anbefaler da det foreliggende Forslags Vedtagelse — det er Regeringens alvorlige Mening, at man ved at gennemføre denne Reform bidrager til at fremme en lykkelig Udvikling i vort Folk.

Hey: Til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) vil jeg gerne sige, at dersom Følgen af dette Lovforslags Forkastelse kun var den, at vi risikerede at faa Regeringens Valgretslovsforslag, saa var Sagen ikke saa vanskelig. Men jeg ser ganske anderledes derpaa, og jeg ved, at der med mig er mange indenfor Højre, som netop opfatte Situationen saaledes, at Virkningen vil blive af en ganske anden Art, der ikke blot vil spores indenfor Valgretssagen; men jeg er overbevist om, at Virkningen ogsaa vil blive den, at vi ville faa Affattelser af mange andre Lovforslag, som vi ikke kunne tiltræde, hvorimod vi ved at tiltræde dette Lovforslag ville faa Lejlighed til at arbejde med ogsaa paa disse andre Lovforslag.

C. C. Andersen: Den højtærede Minister rettede nogle meget alvorlige Ord til mig med Hensyn til det Standpunkt, jeg indtager i denne Sag. Den højtærede Minister udtalte blandt andet, at jeg skulde vogte mig for at fortsætte min Modstand mod Lovforslaget og for at aabne en Kamp for at faa det forbedret. Jeg skal ikke nægte, at disse Udtalelser i høj Grad undrede mig. Mit Standpunkt i denne Sag er jo nemlig den højtærede Ministers Standpunkt. Det Forslag, som jeg som Medlem af Udvalget har staaet som eneste Forsvarer for, er jo den højtærede Ministers eget Forslag. Det er det Forslag, som Folke-